

วิธีค่าเบนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเบริญเทียนสัมฤทธิ์และหักหอกในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่เรียนกวดการสอนแพรกและไม่สอนแพรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยดังนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนฯ วิทยาลัย จำนวน 272 คน รวม ๗ ห้องเรียน ผู้วิจัยค่าเบนการเลือกตัวอย่างประชากรดังต่อไปนี้

1. นำคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ (อ 513) ประจำภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ ของนักเรียนแต่ละห้อง มาหาค่ามัธยมเลขคณิต และค่าเบนยังเบนมาตรฐาน เพื่อหานักเรียนที่มีคะแนนใกล้เคียงกัน ๒ ห้องเรียน

2. นำคะแนนสอบของนักเรียนห้อง ๒ ห้องเรียน ในข้อ ๑ มาลับซึ่กันแล้ว นักเรียนที่มีคะแนนใกล้เคียงกันได้ ๖๘ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๔ คน

3. ทดสอบความแปรปรวนของคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ (อ 513) ของนักเรียนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ พนว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ ระดับ ๐.๐๕

4. ทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ (อ 513) ของนักเรียนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ พนว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

5. กำหนดกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนกวดวิธีสอนแพรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และให้

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มความคุ้นที่เรียนค่วยการไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ประกอบด้วย บทเรียน 20 บทเรียน แผนการสอน 40 แผน แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดศักยภาพที่ก่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยคำนึงถึงการสร้างคังนี้

1. บทเรียน ผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยมีขั้นตอนท่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ขั้นนัดยนต์ภาษาปีที่ 5 (อ 514) แบบเรียน ทั่วราชประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ และเอกสารอื่น ๆ

1.2 คัดเดือนบทเรียนจากการค้นคว้าในข้อ 1.1 มา 20 บทเรียน ที่มีหัวข้อทางวัฒนธรรมคังท่อไปนี้

Typical Conversation

Making an Introduction

Making / Accepting / Refusing an Invitation

Thanking / Accepting Thanks

Apologizing / Forgiving

The Family

Members & Relationship

Love & Dating

Wedding

House

Customs and Celebration

Valentine's Day

Halloween

Christmas

Birthday

Foods and Drinks

Meals

Place to eat

Ordering a meal

Manners at table

Miscellaneous

Superstition

Education

Recreation

Hatel

1.3 นำเนื้อหาบทเรียนที่คัดเลือก 20 บทเรียน ไปในชุดห้องคุณวุฒิ (ถูกากยานนว ก.) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม เนื้อหา ความสอดคล้องกับระดับชั้นเรียนของนักเรียน และจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 514)

2. แผนการสอน ผู้วิจัยไก้นำบทเรียนทั้ง 20 บทเรียนมาสร้างแผนการสอนจำนวน 40 แผน โดยคำนึงถึงการคัดนี้

2.1 ศึกษาหนังสือ ทั่วไปเรียนทั่ว ๆ ที่เกี่ยวกับการสอนเสริมวัฒธรรมของเจ้าของภาษา ทั้งทางด้านเนื้อหาและกิจกรรม คัดน้ำรายชื่อหนังสือคัดท่อใบปืน

1. Beyond Language Intercultural Communication for English as a Second Language ของ คีนา อาร์ เล维น และ มารา บี เอดelman (Deena R. Levine and Mara B. Adelman)

2. Cultural Encounters ของ แครอล ฟอร์ด, อันน์ ชิตเวอร์แมน และ เกวิค เทนส์ (Carol Ford, Ann Silverman and David Haines)

3. Life in the U.S.A. : A Simplified Reader on American Culture ของ อาร์ จอร์ดานี (R. Jordania)

4. Looking at American Holidays ของ โคนเนา แอนทันี ดรา (Donna Anthony Drew)

5. Looking at American Food ของ จอห์น ไฮเซนกา (John Huizinga)

6. Looking at American Recreation ของ จอห์น ไฮเซนกา (John Huizinga)

7. Speaking Naturally ของ บрус ทิลลิต และ เมรี นิวตัน บรูเดอร์ (Bruce Tillitt and Mary Newton Bruder)

8. Communication Starters : Techniques for the Language Classroom ของ จูดี้ วินน์ และ เบลล์ ออลเซ่น (Judy E. Winn and Bell Olsen)

9. Drama Techniques in Language Learning ของ อัลเลน มาเลย์ และ อัลเลน ดัฟฟ์ (Alan Maley and Alan Duff)

10. Teaching Culture โดย เอช เนด ซีลี่ (H. Ned Seelye)

11. Synthesis in Second Language Teaching ของ เฮคเตอร์ แฮมเมอร์ลี่ (Hector Hammerly)

12. Cultural Awareness Teaching Techniques ของ แจน แกสตัน (Jan Gaston)

2.2 สํารังแผนการสอน จำนวน 40 แผ่น โดยแบ่งเป็นแผนการสอน สําหรับกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสื่อสารทางภาษาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 20 แผ่น และแผนการสอนสําหรับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการไม่สื่อสารทางภาษาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 20 แผ่น

2.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงอุปราชฯ จำนวน 5 ท่าน (ถูกภาคผนวก ก.) ตรวจสอบความเหมาะสมทางค้านเนื้อหา การจัดกิจกรรม และความถูกต้องทางค้านการใช้ภาษา

2.4 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงอุปราชฯแล้วมาแก้ไขปรับปรุง ความค่าแนะนำของผู้ทรงอุปราชฯ

2.5 นำแผนการสอนบทเรียนที่ 1 ไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มค้าข่ายประจำกรุงฯ จำนวน 37 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องความยากง่าย เวลาที่ใช้ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งแบบสอดแทรกและไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.6 ปรับปรุง แก้ไข แผนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้จริง

3. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ผู้วิจัยคำนึงการสร้างคั้งนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารทั่วๆ

3.2 สร้างแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งแบบปรนัยและแบบอัตนัย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานค่าประสิทธิภาพการเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนจำนวน 106 ข้อ หัวข้อประกอบด้วย

3.2.1 แบบทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ จำนวน 25 ข้อ

3.2.2 แบบทดสอบทักษะการพูด จำนวน 22 ข้อ

3.2.3 แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจำนวน 34 ข้อ

3.2.4 แบบทดสอบทักษะการเขียน จำนวน 25 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาชารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงอุปราชฯจำนวน 5 ท่าน (ถูกภาคผนวก ก.) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงโดยปรับปรุงค่าสั่งค่าถ่วงทั้ง ๔ ให้ซัดเจนยิ่งขึ้น แก้ไขที่ควรแก้ไขในแบบทดสอบบางข้อรวมทั้งจัดเรียงลักษณะข้อสอบใหม่ให้เหมาะสม

3.4 นำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์บูลในการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปูงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ ของโรงเรียนรัฐโนทัยพายัพ จำนวน ๑๐๐ คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.5 นำผลที่ได้จากข้อ 3.4 มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอ่านใจจำแนก แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายทึ้งแท้ .20 - .80 และค่าอ่านใจจำแนกทึ้งแท้ .20 ขึ้นไป เพื่อให้เป็นข้อสอบในการวิจัย ปรากฏว่า มีข้อสอบที่เข้าเกณฑ์อยู่ ๙๑ ข้อ ส่วนข้อสอบที่เหลือมีค่าความยากง่ายและค่าอ่านใจจำแนกใกล้เคียงกันกับเกณฑ์คิงกล่าวข้างต้น และเป็นข้อสอบที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหลักสูตรที่ห้องการทดสอบนักเรียน ผู้วิจัยได้นำข้อสอบนี้มาปรับปูงค่าถดถ้วน และคัดเลือกเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ ๒ ท่อไป

3.6 นำแบบทดสอบสัมฤทธิ์บูลในการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปูง ค่าถดถ้วนและค่าเฉลี่อกแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ ๒ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อ่างทองเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๐๐ คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.7 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองใช้ครั้งที่ ๒ มาหาค่าความยากง่าย และค่าอ่านใจจำแนก ปรากฏผลดังนี้

ค่าความยากง่าย.

ท่ากว่า - 0.19	7	ข้อ
0.20 - 0.40	45	ข้อ
0.41 - 0.60	33	ข้อ
0.61 - 0.80	13	ข้อ
0.81 - สูงกว่า	-	ข้อ

ค่าอ่านใจจำแนก

ท่ากว่า - 0.19	12	ข้อ
0.20 - 0.40	32	ข้อ
0.41 - 0.60	38	ข้อ
0.61 - 0.80	15	ข้อ
0.81 - สูงกว่า	1	ข้อ

คัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสม ให้แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 82 ข้อ เป็นแบบทดสอบทักษะการพัง เพื่อความเข้าใจ จำนวน 21 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอ่านจำจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.66 แบบทดสอบทักษะการซุก จำนวน 18 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.74 และค่าอ่านจำจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.66 แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.64 และค่าอ่านจำจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.77 และแบบทดสอบทักษะการเขียน จำนวน 23 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.50 และมีค่าอ่านจำจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28 - 0.74 (ถูกพนวก ช.)

3.8 นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 3.7 ไปหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริ查ร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ปรากฏผลดังนี้ แบบทดสอบทักษะการพังเพื่อความเข้าใจ มีค่าความเที่ยง 0.85 แบบทดสอบทักษะการซุก มีค่าความเที่ยง 0.83 แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีค่าความเที่ยง 0.82 แบบทดสอบทักษะการเขียนมีค่าความเที่ยง 0.79 (ถูกพนวก ช.)

4. การสร้างแบบวัดทัศนคติของการเรียนภาษาอังกฤษ

4.1 ผู้วิจัยได้คัดแปลงแบบวัดทัศนคติการเรียนภาษาอังกฤษของ ชาร์ล์ การ์เนอร์ และ กันบลิว อี แกลมเบอร์ท (R.C. Gardner and W.E. Lambert 1972 : 140 - 163) อัจฉรา วงศ์สิชร และคณะ (2525) และ เอกฉัตร พัฒนราช (2527) โดยสร้างแบบวัดทัศนคติในลักษณะมาตราวัดทัศนคติของ ลิกเกิร์ท (Likert Type Scales) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อความเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) ที่วัดลักษณะทัศนคติของการเรียนภาษาอังกฤษในทั้งสอง ๗ หัวข้อ

ก) ทัศนคติเพื่อการให้เป็นเหมือนสมาชิกของกลุ่มชน

เจ้าของภาษา (Integrative Attitude)

ข) ทัศนคติเพื่อการน่าภาษาไปใช้ประโยชน์

(Instrumental Attitude)

ค) ความตั้งใจในการเรียนภาษา (Willingness to learn)

4.2 นำแบบวัดทัศนคติที่ของการเรียนภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงตามเนื้อหา และการใช้ภาษาของแต่ละข้อความ

4.3 นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับปูจุแก้ไขตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงตามเนื้อหา และการใช้ภาษาของแต่ละข้อความ

4.4 นำแบบวัดทัศนคติที่ปรับปูจุแก้ไขตามข้อแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิในกล่องใช้กันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนการวิลະวิทยาลัย จ่าเงอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กุญแจห้องบ้านประชากรที่แท้จริง

4.5 นำผลที่ได้จากข้อ 3.4 มาวิเคราะห์หาถ้าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทัศนคติที่ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α Coefficient) ของ ครอนบัช (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดทัศนคติเท่ากับ 0.87 (ถูกระยะเฉลี่ยคဏุกาล ๙.)

4.6 แบบวัดทัศนคติที่ของการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ ที่ใช้ในการวิจัย มีห้องน้ำ ๓๘ ข้อ ประกอบด้วยข้อความเชิงบวก (Positive) ๑๙ ข้อ และข้อความเชิงลบ (Negative) ๑๙ ข้อ (ถูกระยะเฉลี่ยคဏุกาล ๗.)

การให้คะแนนแบบวัดทัศนคติที่ของการเรียนภาษาอังกฤษในข้อความเชิงบวก ๑๙ ข้อ จะมีระดับคะแนน ดังนี้

เห็นกวยอย่างปั่ง	ให้คะแนน 5
เห็นกวย	ให้คะแนน 4
ไม่นั่นใจ	ให้คะแนน 3
ไม่เห็นกวย	ให้คะแนน 2
ไม่เห็นกวยอย่างปั่ง	ให้คะแนน 1

ส่วนข้อความเชิงนิเสธ จะให้คะแนนลับกับข้อความเชิงบวกเดียวกันนี้

เห็นกวยอย่างปั่ง	ให้คะแนน 1
เห็นกวย	ให้คะแนน 2
ไม่นั่นใจ	ให้คะแนน 3
ไม่เห็นกวย	ให้คะแนน 4
ไม่เห็นกวยอย่างปั่ง	ให้คะแนน 5

นักเรียนแท้ละคนมีหัวหน้าศึกษาดูแลเพียงคนนั้น หา
ให้จากบุตรรวมของคะแนนของแบบวัดหัวหน้าศึกษาดูแลที่แท้ละคนก่อนมา คนที่ໄດ้คะแนน
รวมมาก เป็นผู้ที่มีหัวหน้าศึกษาดูแลมากกว่าคนที่ໄດ้คะแนนน้อยกว่า

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนบทเรียนทั้ง 20 บทเรียน ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง
ประชากรทั้ง 2 กลุ่มกวยคนของตามแผนการสอนในชั้น 2 (ถูกต้องอย่างแผนการสอน
ในภาคบันวาก ค. และ ง.) เวลาที่ใช้สอนแท้ละคนอีก 5 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ครั้ง
คราวละประมาณ 50 นาที รวมเวลาสอนก่อให้เกิด 20 ครั้ง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่
23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2530

2. ทดสอบสมบุกเบิกในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากร
ทั้งสองกลุ่ม เมื่อสอนจบก็เนื้อหาที่กำหนดไว้ ใช้เวลาในการทดสอบประมาณ
1 ชั่วโมง 30 นาที

3. วัดหัวหน้าศึกษาดูแลในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มทั้งสอง
ก่อนและหลังการทดสอบ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

การรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบสัมฤทธิบัลทางการเรียน

1.1 ตรวจราชการค่าคอมแบบทดสอบสัมฤทธิบัลทางการเรียน ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม ไทยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน และข้อผิด หรือไม่ตอบ 0 คะแนน

1.2 นำคะแนนสัมฤทธิบัลทางการเรียนในข้อ 1.1 มาหาค่า มัชณิมเดชคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ทดสอบความแตกต่างของมัชณิมเดชคณิตระหว่างกลุ่มที่เรียน โดยการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ถ้ากลุ่มที่เรียนโดยไม่มีการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าที ($t - test$)

2. แบบวัดทัศนคติของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 นำரะบราชการค่าคอมแบบทดสอบวัดทัศนคติของการเรียนของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง ทั้ง 2 ครั้ง คือก่อนและหลังการสอน โดยให้คะแนนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4.6

2.2 นำคะแนนจากการวัดทัศนคติของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองทั้ง 2 ครั้ง มาหาค่ามัชณิมเดชคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 ทดสอบความแตกต่างของมัชณิมเดชคณิต ระหว่างคะแนนการวัดทัศนคติของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการสอนมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าที ($t - test$)

คิดที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่ามัธยมิณฑ์เลขคณิต โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน มัธยมิณฑ์เลขคณิต
 x แทน คะแนนที่สอบได้ในแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด

(ประคง กรรมสูตร 2525 : 80)

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$s_x = \sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{N}}$$

เมื่อ s_x แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน คะแนนคิบ
 \bar{x} แทน มัธยมิณฑ์เลขคณิต
 N แทน จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด

(ประคง กรรมสูตร 2525 : 81)

3. การคำนวณเพื่อทดสอบความแปรปรวนโดยการทดสอบค่าเอฟ (F - test)
 ใช้สูตร

$$F = \frac{s_{x_1}^2}{s_{x_2}^2}; \quad s_{x_1}^2 > s_{x_2}^2$$

เมื่อ F แทน ค่าอัตราส่วนวิบาก

$s_{x_1}^2$ แทน กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มากกว่า

$s_{x_2}^2$ แทน กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยกว่า

(ประชดง กรรมสูตร ๒๕๒๑ : ๑๓๔)

4. หาค่าความยากง่าย (Level of Difficulty) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่าย

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแท็คละข้อถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแท็คละข้อถูก

f แทน จำนวนคนในแท็คละกลุ่มซึ่งห้องนี้จำนวนเท่ากัน

(ประชดง กรรมสูตร ๒๕๒๕ : ๓๔)

5. หาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) โดยใช้สูตร

$$D = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอ่านจากจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบแท็ล์ช้อดูก
	R_l	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบแท็ล์ช้อดูก
	f	แทน,	จำนวนคนในแท็ล์ช้อดูม

(ประคง กรรมสูตร 2525 : 34)

6. หากความเที่ยงของแบบทดสอบ โภยใช้สูตร ถูเกอร์ - ริชาร์ดสัน

$(K - R_{20})$

$$K - R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx} แทน สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง

n	แทน	จำนวนช่อสอบในแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบช่อสอบໄก้ถูกท่อง
q	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบแท็ล์ช้อบิก
pq	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแท็ล์ช้อดู
s_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผู้ถูกทดสอบ หั้งหมก

(ประคง กรรมสูตร 2525 : 46)

7. หากความเที่ยงของแบบวัดทัศนคติ โภยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟ่า

$(\alpha \text{ Coefficient})$

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อสอบ

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทดสอบ

s_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

(ประคอง กรรมสูตร 2525 : 52)

8. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ โดยใช้วิธีทดสอบค่า t (t - test) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ t แทน อัตราส่วนวิภาค (ค่า t)

\bar{x}_1 แทน ค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนของกลุ่มควบคุม

\bar{x}_2 แทน ค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนของกลุ่มทดลอง

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มควบคุม

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มทดลอง

n_1 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มควบคุม

n_2 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย